

Misjoniteated

Nr. 11/12

Tallinnas, 1933

12. aastakäik

Pilt kristlikule kasvatusle Balti unioonis.

S. L. Rudy.

Esimesed kooli püsimisaastad on jarnased lapsepõlmele. See aeg on täidetud suure waimustusega, liialdatud lootustega, tuhandete ettepanekutega, wäheste kogemustega, uhkusega ning paljude teiste jarnaste nähtustega. Esimestel aastatel kantakse kooli kätel, kuid hiljem jäätakse ta oma jalgadele. Suschenhofi kooli esimesed aastad on

kogudustel on kristliku kasvatusle jaoks raha ja hääd tahet, siis lööb ka kool õitsele. Tõeliselt ei peaks see nii olema. Seminari hääkäik peaks olema rajatud kristliku kasvatusle astmeil. Kõrgem õppeasutus võib ainult siis saanutada soowitud tagajärgi, kui aastate ning klasside järgi korraldatud õpilased kasvawad loomulikult õppimistes.

Adwentmisjoni Seminar Lätis.

möödunud enam-wähem normaalselt ning nüüd algab tal edaspidine elu ajajärk. Seminar on saanud omale wälise wormi. Milliseks osutub siisemus, mis nüüd teisel arenemisjärgul peab endale fuju omandama?

Et saada selle üle õiget tulewiku pilti, siis peame waatlema lähemalt kasvatusküsinnust. Seisukorrale, millise omab praegu adwentkuulutuse Baltikumis, on kool wajalik, et ewangeeliumi töö oleks tagajärgi. Niihästi tööpõllu kui ka kooli arenemine käiwad käsi käes. Kui tööpõllul puuduwad wahendid kooli wajaduste jaoks, siis mõistetawalt juba peab kool selle all palju kannatama. Aga kui

Ameerikas, kus meie kasvatusle on juba 70 aastat wana, on see laienenud süstemaatiliselt üles ning alla, nii et wõime anda oma lastele alg-, kesk- ning ülikooli hariduse, kusjuures ijegi meie ülikooli haridus leiab riigi poolt täielikku tunnustamist. Meie üliõplased ning abituriendid ei seisa nendest mingis asjus tagapool, kes on käinud riigikoolides. Selle wastu oleme aga jeda läbi elanud, et riigiasutused otswad seitsemenda päewa adwentistite. Muidugi mõista on see hariduse aste saanutatud pärast 30—40-aastast raskest tööd.

Prohwetikuulutamise waim näitas adwentlikumisele, millises juunas töötada Meie eesmärgiks

oli, seista hariduses esimesel kohal. Meie õpilased peavad Daaniali ning tema kolme sõbra jarnaselt palju targemad olema kui teised. Pandi aluseid plaanidele kõrgeimate eesmärkide taotlemiseks. Sumal õnnistas tõsiseid püüdeid, ning täna on Ameerika Ühendriiges idast lääneni terve „koledshide“ (üliskoolide) rida, millised ei jää mingis asjus maha parimaist koledshist riigis. Meil on jälle vajalikud alg- ning keskkoolid. Kui küsime, kuidas oli see ime võimalik väikeste waeste koguduste juures, siis saame vastuseks: usu ja ohvri läbi.

Esimene tingimus edu saavutamiseks kristlikus kasvatuses on usk, mis andub täielikult oma eesmärgile. Kes ei ole kogu südamega jeda usku vastu võtnud, et Sumal on siis meiega rahuldatud, kui teeme kõik, mis seisab meie võimuses, et anda oma lastele ja noortele kristlikku kasvatust, see ei ole veel tõeline adventist. Kristlik kasvatus kuulub samuti adventkuulutuse juure nagu hingamispäeva pühitsemine.

Usk kristlikusse kasvatusse ilmneb kõigepealt ohverdamisest. Ses punktis nimetatud usk harilikult langeb kofku. Palju tõendavad küll, et nad tunustavad kristliku kasvatusse vajadust, kuid nad ei ole valmis selle hääks ohverdama. Mingisugune seisukoht maalimas ilmaliku haridusega on nende meelest jada korda meeldimam, kui riski-tee. Palju adventiste soovivad enestele ja oma lastele Peetruse jarnaselt kindlustatud kohta taewas, kuid siin maa pääl ei taha nad ohvrit kanda. Peapõhjus, miks kasvatus töö siin Baltikumis ei ole laienenud üles- ega allapoole, on pime enesearmastus ühenduses uskmatusega. Seni kui kogudustes ei ole uuendatud usku Sumala kasvatusplaanis, nii kaua on seminari edaspidine arenemine raskendatud. Seni kui wanemad waatawad meie koolile ainult kui õppeasutusele, mitte aga kui kohale, kus kasvataakse ihu, hinge ja waimu, seni on arenemine takistatud.

Meie misjonikooli kümneaastane juubel 9. detsembril peaks kõike adventiste Baltikumis mõjutama ümberpöörmisele kasvatuskõnnimuses. Ewangeliumi töölistel, koguduste wanematel, meie ajakirjadel, õpetajatel ja õpilastel on kohuseks sel õppeaastal mõjuvat propagandat teha kristliku kasvatusse jaoks. Kui palju võidakse selles asjas korda saata, kui kõik panevad pasuna õieti hüüdma. Kõikides kogudustes mõiks organiseerida laste koolid, et õppida igapäevast usuõpetust. Otse selles punktis patustavad meie inimesed palju. Palju lapsi ei saa isegi oja hingamispäewakooli õnnistustest, kus nad peafid saama igal juhusel põhjalikku usuõpetust. Ja siis imestavad wanemad, miks nende lastel ei ole huwi wainulikkude asjade vastu. Lapsed on alati ühest asjast enam huvitatud kui wanemad, kuid alati juhtub nii, et wanemad ei

pane tähele oma laste hääkäekäitu ja lapsed leiavad siis ise enestele tee, mis ei wii neid kunagi Sumala kogudusse.

Meie töö tulewik Baltikumis on tihedasti seotud kasvatus tööga ja misjonikooliga. Ilma selle koolita ei saa kogudused ega wanemad läbi. Sumal on seadud meie ette õitjewa tulewiku — awatud ukse, mida ei saa sulgeda keegi (Slm. 3, 8) — ja meil on eesõigus saavutada usu ja ohvri läbi meie noorte õiges kasvatuses kõige suuremaid õnnistusi ning neid teistele edasi kanda.

Adwent Misjoni Seminari 10-aasta tegevus.

R. Ripurs.

1923. aasta jügil läks ojalijelt sõjatormi läbi purustatud Suschenhof adventorganisatsiooni kätte. Kõigis ruumide korraldamine ning õpetajate tööle sisseseadmise. Esimesed, kes hakkasid tegutsema, olid R. Saftnit, A. Colder ja A. Kriewes. Neile järgnesid pea teised, kelle südames põles igatjus ning soow, leida hariduse omandamise võimalust. Sarnane võimalus awaneski, 1923. aasta jügil. Esimesed paar kuud möödusid ruumide korraldamisega ja alles 6. detsembril 1923. a. mõisid koguneda esimesed õpilased klassi ning alustada esimest õppeaastat. Esimesest klassist mõtsid tol korral oja 14 õpilast. Järgmistele aastatetele kasvab kiirelt õpilaste arv. Iga aastaga tuli juure ka õppejõude. Õpilaste arv saavutas oma maksimumi kolmandamal õppeaastal, kus oli 130 õpilast. Pärast jeda wähenes õpilaste arv ning kõige wähem oli õpilasi, arvestades pärast esimest aastat, 1932./33. õppeaastal, mil õpilaste arv ulatas 47-ni. Sel õppeaastal on 54 õpilast. Kümne aasta jooksul on kool saatanud wälja seitse lendu lõpetajaid, kofku 106 õpilast, nendest 57 mees- ja 49 naisõpilast. Kool on annud nende möödmunud aastate jooksul otselele misjonitööle 50 töölist, kelle hulgas on 4 töölist, keda misjonitöö juurdekajw kutsus tööle enne kooli lõpetamist. Nendest on praegu aktiivses töös 6 sisseõnnistatud jutlustajat, 2 ewangelisti, 15 piiblitöölist, 17 ojakondade ning teiste harude töölist, 1 isik wälismisjonile ja 6 kirjandusewangelisti, kofku 47 isikut. Koolilõpetajast õpib edasi 16 isikut, kaitsewäetenistuses asub praegu 4 isikut, iseseiswas töös 26 isikut, 14 õpilast on abiellunud, furnud 3 õpilast.

Nende tööliste otsele töö läbi on liidetud kogudustega 829 isikut. See on koolis kuulwatud seemne elu reaalne lõikus. Õpilased ei ole omandatud teadmisi wafa alla pannud, waid on lastnud oma walguist paista ja on toonud palju inimesi tõe allika juure. Otsele armulise koguduseliskmete juurdekajw korral on arendatud koguduse sisseisjoni-

tööd. Noorte osakonnad ning ka teised koguduse tööharud on muutunud tugemamaks nende töö läbi. Ennistaagu Jumal seda lõpetajate elutööd ning neid vihkke, mida nad on liitnud igaveste väärtustega.

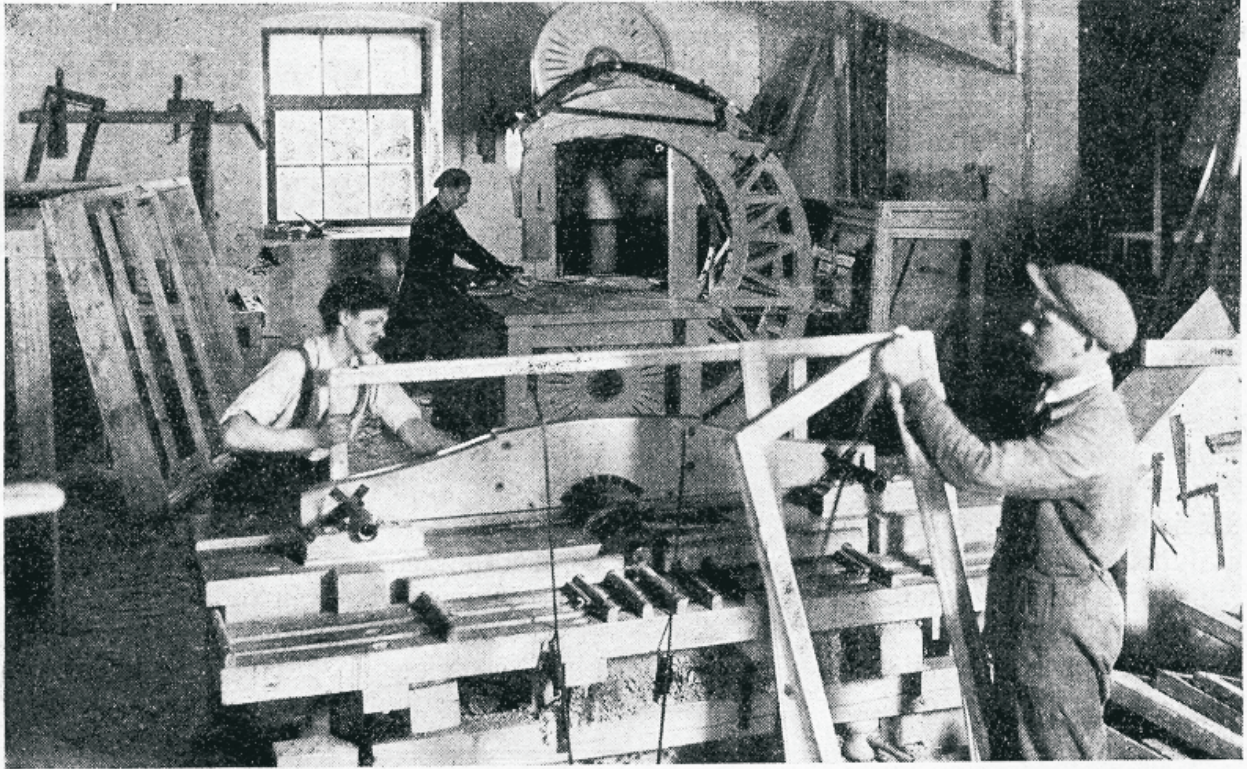
Esimesed algatused misjonikooli asutamiseks.

M. Ripurs.

1921./22. aastal tõusis Latwija tööliste hulgas üles sanatooriumi asutamise mõte Latwijasse. Selle mõtte teostamiseks aitas palju kaasa kuulutaja

jelle fondi jaoks. Sarnasel viisil koguti kokku küllalt tähelepanuväärt summa, umbes Ls. 10.000.— Fondi edaspidine realiseerimine jatkus.

Saabus Latwija liidu aastakongress. Ka jääl kõlasid üleskutsed noorte pühendamiseks ewangeliiumitööle. Suur noorte hulk vastas sarnasele üleskutsule püstitõusmisega. Tõõ kodumaa väljadel nõudis uusi kujundajaid. Sellega ühenduses tekkis vajadus nõuete kohase hariduse asutuse järgi. Samal aastakongressil otjustati ka kooli asutamise küsimus. Sanatooriumi Fondis olevad vahendid määrati kooli omandamiseks. Need väikesed metsataimed, aasarojud ja tõe tummad tunnistajad muudetud rahaks, olid esimesed sammud, millistega pandi misjonikoolile rahaline alus. Noorte kauaigatsetud unistus hakkas täituma.

Õpilased Seminari puutõõtojas.

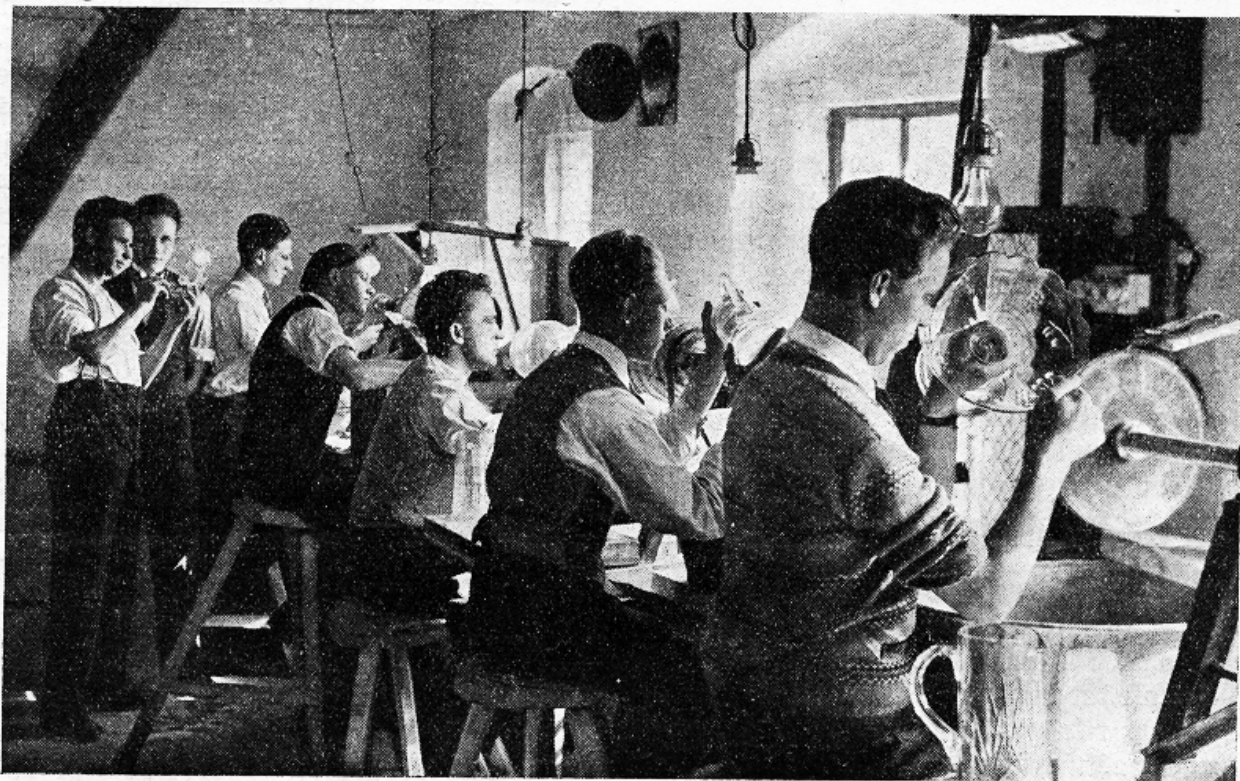
J. Birjin. Tema algatusel ajutati sanatooriumi fond. Selle fondi juurendamiseks tulid abiks adventkoguduse liikmed. Kel ei olnud võimalik otsukohe rahaga seda mõtet toetada, need läksid tööle, läksid väljadele, metsadesse ja aasadele ning korjasid mitmesuguseid arstlike taimi. Need müüdi ning nende eest jaadud vahendid anti sanatooriumi fondile. Paljud püüdsid oma eesmärki saavutada kirjanduse müügiga, andes puhta ülejäägi

kui juba oli näidatud hääd tahet tegudes ning misjonikooli asutamise mõtet arendatud, siis liideti jeniõõle summale Ls. 10.000.— weel suurem summa kui toetus advent-wälismisjonilt kooli asutamiseks Balti riikidesse. Esimesed, kes seda mõtet arendasid ning hiljem teostasid, olid M. Sutta, M. Wall ja M. Fogel. 1923. a. sügisel said noored, kes walmistustid misjonikooli tulemiseks, rõõm- ja sõnumi, et sarnane võimalus on loodud.

Udvent Seminari tähtsus Eesti Riidu juhtes tuleb eriti selgelt esile käesoleval aastal, kus on palju noori töölisti tegevusse asetatud. Need kuuluvad kõik misjoni seminari lõpetajate hulka. Paljud lõpetajast on juba oma töö väärtust näidanud ning edasjama võime loota ka nendelt, kes alles alustavad töoga.

Seites pilku eesti õpilaste vaimsele ja vaimulikule tasapinnale seminaris, võib siin igal alal märgata edu. Viimased viis aastat tähistavad sel alal märgatavat paranemist. Kui esimestel

juuguste ringidega. Vastavalt isiklikkudele võimetele võib igalüks jelles ringis tegutseda, milline talle näib olevat kõige kohasem. Eriti aktiivne on olnud töö muusikaringis, kus on töötatud tublisti puhkpilliorkestris ja elavalt oja võetud segafoori harjutustest. Püstita ning hoolja töö tulemusena võidi korraldada läinud õppeaastal kontsertreis läbi Läti ja Eesti, esinedes vaimulikkude kontsertidega juuremais linnades. Tähtsa oja jelle reisi õnnestumisel omavad seminari eesti õpilased, kes moodustasid orkestris kui ka kooris kandma jõu.

Seminari õpilased klaaslihtvõimisel.

aastatel õpilased olid veel vaimsete väärtuste poolest mitmesugused, siis on viimastel aastatel saavutatud juba võrdlemisi kindel hariduslik tase. Eesti Riit on annud oma kogudustest paremaid ning andekamaid õpilasi ning kõik see on jätnud oma mõju üldisele tasemele. Mis puutub õpilaste isetegevusse ning algatusvõimesse, siis on sel alal kõige rõõmustavam pilt. Minelise kehuse tõttu on sunnitud pea iga õpilane ise endale üllalpidamist teenima, kas kolportöörides juvel või koha pääl ehk mujal töötades. See kõik jätab oma mõju järgi. Nii ei ole siinsed seminari eesti õpilased kasumaja taimed, vaid eluraskustes kõigiti karastatud. Sellepoolest seisavad nad nii mõnegi kooli õpilastest ees. Kui keegi on kooli lõpetanud, siis võib öelda, et ta on täielik „self made man“, sest ta on endale ise kooliraha teeninud ja õppinud.

Õpilaste isetegevuse arendamiseks pakub seminaris hääd võimalust noorte osakond oma mitme-

Sarnaste võimeterikaste noorte eest olgu Jumalale tänu!

Igal hingamispäeval peetavad noorsoo-koosolekud on olnud õpilaste võimete väljaarendamises tähtsad. Neil koosolekudel on õpilased ette kannud referaate, deklamatsioone ja muusikapalasi, vastavalt jellele, misjuguine ring on esinenud, kas palve-, misjoni-, piibli-, teaduse- või muusikaring.

Ka kirjanduslikul alal on tehtud mõningaid katsetusi. Uja ja vahendite puudus on olnud siin ületamatuks takistuseks, et ei ole võidud rohkem korda jaata. 1932./33. õppeaastal ilmus eesti õpilaste kaastegemusel ajakiri „Valgustiired“. Selle käsitsi paljundatud ajakirja eesmärgiks oli, õpilaste väljendusvõimete arendamine ja loomistungi rahuldamine. Käesoleval aastal täidab nimetatud ajakirja aset album „Esimised üritused“.

Kuigi läti keele mitteõskamine takistab eesti õpilasi aktiivselt misjonitööst oja võtma, siiski on

ka sel ala tehtud, mis võimalik. On õpilasi, kes lewitavad järjekindlalt kirjandust Riias. Teised jällegi aitavad lewitada kirjeid, et kokku saada inimesi seminari jaoks peetakse koosolekuile.

Adwent Misjoni Seminari esimese 10-aastase tegevuse möödudes vaatavad eesti õpilased rõõmsalt minevikule, tänades Jumalat, et on olnud sarnane õppeasutus, kus nad on võinud ette valmistada misjonitööks. Kuid nende pilgud on seda julgemalt suunatud tulevikku, kindlas usus lootes, et kõikvõimsa Jumala õnnistus püsib ka edaspidi jellel asutusel.

Adwent Misjoni Seminari töö ning viili.

K. Rose.

Kümme aastat on möödunud tähelepanematult sellest filmapilgust, mil hakkas tegutsema Adwent Misjoni Seminar. Kõik need aastad on olnud rasked tööaastad niihästi õpetajatele kui ka õpilastele. Kuid see töö ei ole olnud asjatu töö. Töö ning waev on tasunud rikkal määral, kui vaatame töö viljale. Seminari õpilased on kasvanud tublideks ning kõlbulikeks misjonitöölisteks, kes tegutsesid tänapäev ning kannavad vastutust pea igas töös harus meie unionis. Mis oleks nüüd küll Balti unioon ilma Adwent Misjoni Seminarita! Misjonitöölised, kes on loodud Seminari õpilastest, moodustavad täna meie uniooni selgroo.

Au Jumalale, et meil on Adwent Misjoni Seminarist sarnane rikas kultuuri hulk. Kuid mõni tahab ehk aga vastu võtta: kas on siis olnud kõik õige ning hääd? Kas kõik, kes on olnud seminaris, vastavad seminari ja koguduse ideaalile? Rahjatusega peab ütleva — ei! Kuid kustil ei ole niisu haganateta. Kus kuulatakse niisu, jääb on haganaid. Elusari puhastab niisu haganast. Need, kes on olnud tõesti pääliskaudsed, iseloomus kerged ning ilmlikud, küll õpilaste, küll õpetajate hulgas, need on kistud elu ning patu tuultest maailma, Jumala koguduse rehealusel on jäänud kõlbulikuks niisuterad. Need terad, mis on täis jumaliku elu, kes on täna üle kogu maailma laiali pillatud, kannavad rikkalikku vilja, igauks oma võimete ning andide kohaselt.

Kogu selle kümne aasta jooksul on hoidnud Jumal oma kaitse halastuse käe üle seminari, hoides seda kohata jämedatest pattudest ning üleastumistest, õnnestustest ning kahjustest.

Seminari juhatus on alati palju hoolitsenud ning teinud, et muretseda waesemaile õpilastele koha pääl tööd. See on nõudnud palju tööd. Juhataja talvel kooli ja siis kevadel, kooli lõppedes, muuta kooli linlaste puhkepaigaks ning pensioniks, juhataja juurewaheajal sarnast ettevõtet, kus pe-

tafse ülal jätandeid inimesi, kel on igauhel oma waadused ning nõuded, tihti isegi ilmaaegsed nõuded — see ei ole kerge, see nõuab kooli administratsioonilt palju, väga palju. Minult see võib seda mõista, kes on ise olnud selles töös. Nii on töötanud Adwent Misjoni Seminari administratsioon kõikidel aastatel, kuid mitte alati ei ole osanud inimesed seda hinnata.

Et tööd muretseda kehvadele õpilastele — ning sarnaseid on 95% õpilaste arvust, selleks on palju proovitud. Kuid ilma proovimiseta ning kogemusteta ei ole keegi veel elus targaks saanud. Siljem on küll palju tarvu nõuandjaid, kuid enne seda on raske leida hääd nõu.

Töötades isiklikult seminaris, olin meendunud, et need kolm tööharu: põllumajandus, juurepannion ja puutööstus on kooli majanduslik alus. Kõik katsed, leida midagi paremat, on olnud asjatud. Nende kolme tööharu tõttu on võinud tegutseda koolis juurel 35—45 õpilast produktiivses töös. Neil tööharudel on ka tulevikku, neid on võimalik veelgi laiemaks kujundada. Kuid jee nõuab administratsioonilt tööd, rasket tööd. Ürgem unustagem kunagi seda, et kooli juhatus ise hoolitseb ka koolis õppimise ning waimse kasvatuse eest. Selles töös on waja raudseid närve ning tugevat termist. Jah, veel rohkem Jumala lastust ja piha kannatust.

Sellepärast mõtleme koolile oma eestpalweis. Soovime Adwent Misjoni Seminarile, juhatusel, administratsioonile ja õpetajatele Jumala õnnistust ning palju edu töös.

Koguduste koosolekud ja ametnikkude walimised.

G. Mey.

Alasta wahetusel forraldatatje kogudustes aastakoosolekud, kus ehitatitje aruanded koguduse kasjadest ning tegewusest, walitatitje ametnikud järgnema aasta jaoks ja tehakse teised koguduse ellu puutuwad otjused. Neid koosolekuid juhhib Riidu esimees, wõi tema täieõigusline wolinik, harilikult jisseõnnistatud jutlustaja. Kogudus on seatud Jumalast, et võimaldada liigetele kaswamist ja ewangeeliumi kuulutamist. Ta on kui üks juur perekond. Koguduse koosolekud on selle perekonna asjaajamise ja nõupidamise kokkutulemised. Igas õiges perekonnas on kõik liikmed huwitatud perekonna asjadest ja wõtawad oja perekondlikkudest läbirääkimistest. Ühine asi on nende isiklik asi ja ümberpöördult. Sellepärast on loomulik ja nõuetaw, et iga koguduse liige oja wõtaks koguduse töökoosolekuteist. Kes eemale jääb ilma mõjuwa põhjuseta, näitab sellega, et tal puudub huwi ja

armastus Jumala asja ja oma kaasvõitlejate vastu. Tema puudumise läbi lähuvad kaduma õnnistused talle enesele ja ka teistele.

Tähtis on see waim, millesega on liikmed täidetud koosolekutele tulles. Kui jüdameid täidab Jumala tahtmise tegemise ja wenna armastuse waim, siis jääwad ära waidlemised, tülid ja asjatud teiste arwustamised. Mõned liikmed, kahjuks, armastawad koosolekul liig palju rääkida ja kalduwad sealjuures sageli kõrwalistele asjadele, töö ja ametnikkude arwustamisele ja töö pidurdamisele. Nende arwates teised teewad wigu. Nende kõnest paistab, et ainult nemad on head. Asjalik märkuste tegemine ja koguduse elu warjutiülgede walgustamine on wajalik, kui see jünnib armastuse waimus. Kui aga keegi teeb seda isiklikkude tunnete mõjul, enese tarkuse esile tõstmiseks või joonides näidata, et tema oleks ainus kõlbulik ametnik jellel ehk teisel kohal — siis mõiksid küll tema märkused ära jääda: neist on ennem kahju kui kasu. Sageli on parem, kui asju, mis tunduwad wõõrana koguduse elus, wõi uued plaanid, ei tooda otsekohe koguduse täiskogusse harutamisele, waid antakse üle esmalt koguduse nõukogule seisuks wõtmiseks. Selle läbi hoitakse kogu aega ja jääb eemale koguduse liigetest nii mõnigi arusaamatus. Digem tee on see, kui me omad ettepanekud enne koosolekut teeme teatavaks koosoleku juhatajale wälja arwatud wast need, mis kerkiwad üles koosoleku läbirääkimiste ajal. Walitjegu koosolekul ifka rahulik ja asjalik waim.

Tähtsaim töö täiskogul on uute ametnikkude walimine. Siin peab olema ettewaatlik ja otjima Issanda Waimu juhatusi. Isikuteist, kes koguduse tegevust juhawad, mõjutatakse juuresti koguduse elu ja tegevus. Teatud aeg enne koguduse koosolekut määratagu koguduse poolt nimetusnõukogu, kes istangutel kaalub läbi ja esitab täiskogule ametnikkude kandidaatide nimed. Nimetusnõukogusse walitagu isikud, kes tunnewad koguduse liikmeid ja on erapooletud nende vastu ja keda ei arwata koguduse ametnikkudeks walitawat, kuigi nad woiwad ka eneste seast kedagi ette panna.

Ametnikkude walimistel peab niihästi nimetusnõukogu kui kogudus erilist rõhku panema nende omadustele, mis nõuetawad ühe wõi teise ametnikule. Siin wõiksin mainida mõnda üldist joont. Esimeses järjekorras tuleb toonitada jumalakartust. Isikud, kes peawad teise juhima ja õpetama, peawad olema kindlad adweht-tõe punktides ja elama kohtsajst ja õiget elu. Mõnikord tahetakse leigeid ja tões kõikuma löönud inimesi jellega aidata ja koguduse küljes hoida, et neile antakse amet. See seisukoht on wale. Wäljaarwatud mõni üksik juhust ja amet, mis pole nii wastutusrikas (näit. noorsoo kirjutajaga abi, saali diakoon), tu-

lesjid ifka kõige tublimad liikmed walida. Wahel on juhust, et keegi on üksikne koguduse elus, kui teda aga walitakse ja talle asi jüdamele pannakse, siis raputab ta enmast ülesse ja asub jüdidusega asja kallale. Niisugusi wõime tarwitada. Sgal juhul peame, enne isikule ametikohuste pealepanemist, tema meeleolu ja otjuse üle selgusele jõudma, et pärast ei algaks katjetamiste ja üllatuste aeg. Nähtawasti walewaadetega ja eba-kristliku eluga isikut ei peaks ametnikuks walitama. Kuidas wõib keegi olla koguduse juht, hing. päewa kooli juhataja, noorsoo eestjaisja wõi klassi õpetaja, kui ta eitab künnise maksu, prohwetite kuu-lutuse waimu tegevust, misjonitööd, wõi kui ta on pahaks eeskujuks oma eluga teistele. Niisuguseid ei peaks walitama.

Teine eeldus igale ametnikule oleks tahtlik meel ja wastutustunne. Mõned liikmed ei taha end kunagi lasta walida ametisse. Tõsi küll, et me peame tundma oma wäärtuseta olekut meie peale pandawate kohuste täitmisel, kuid ükski ei peaks tagasi tõmbuma sellepärast, et ta ei taha wõtta wastutust endale, eelistades muredeta ja tegevuseta elu. Kui kogudus leiab kellegi olewat kõlbliku ühe wõi teise ülesande jaoks, siis tähendatud isik peab alandlikus meeles kuid usu julguses kohustest kinni haarama ja oma parimat tegema. Jumal wõib jarnaseid õnnistada. Ametnikud, kes ei ole tahtlikud ja ei tunne ülesande jaoks wastutust, ei kaswa ega täiene omas elus, nende töö ei lähe edasi; nad jääwad kaugele maha teistest, kes on püüdnud. Parema on walida koguduse ametnikuks wäiksemate wõimete ja jumalakartlik ja tahtlik isik, kui juurte waimuannetega jilmapais-tew isik, kellel need omadused puuduwad.

Sgal ametialal on tarwis teatud mõõdul ise-iseismust. Ükski ametnik ei tohiks olla ilma selg-roota, keda igaiüks wõib sinna ja tänna käänata oma tahtmise järele. Tal peawad olema plaanid ja nende teostamisel tuleb tal näidata üles mehhist meelt. Rõhkleja ei jõua kaugele omas töös. Kuid Jumala rahwa seas ei ole diktaatori wõi ainuwalitsejat. Meid hoiatatakse pühast kirjas ja tunnistustes, et me ei pea muutuma omas tegevuses liig iseiseismaks. Koguduse wanem samuti teised ametnikud peawad alistuma koguduse nõukogu otjusele. Wiimane omakorda peab töötama kooskõlas Riidu juhatuslega. Jumala organisatsioon on, nii kui prohwet Esaiel näeb „ratas ratta sees“, misjuguine masinawärk liigub kooskõlalijelt. Kui keegi ametnik ehk organ hakkab ilmutama liig suurt iseiseismust, siis on hädaoht, et ta wõib asuda wale teele. Raskest küsimuse otjustamiseks apostlid tulid kogu nõupidamisele. Niisugusest koosolekust kõneltakse apostlite tegude raamatus wiieteistkümmendas peatükis. Tunnistused 3. anne lsk. 417 loeme: „Iseiseismalt talitamine on wilets asi, kui see

juhhib liig juurele enesevaldusele ja oma mõistusele lootmisele, selle asemel, et austada wendade nõu ja kõrgelt hinnata nende otjust, keda Sumal on pannud ametisse oma rahwa päästmiseks. Sumal on annud oma kogudusele erilise autoriteedi ja wäe, mille alandamises ja põlgamises kedagi ei wabandata; tehes seda, ta põlgab ära Sumala hääle". Issand tahab, et koguduse ametnikkude keskkel walitseks armastus ja koostöölaline tegutsimine. Issikuid, kes armastawad tiiki ja lahkelisid külwata, ei peaks walitama ametnikkudeks.

Peale walimisi tuleb koguduse juhatusel, Riidu töölisel või wanadel ametnikkudel uutele ametnikkudele kätte näidata nende kohustused ja anda neile juhtnõure ülesannete käitmiseks. Eriti juhin siinjuures tähelepanu traktaadile „Koguduse kord“, kus kirjeldatakse lihidalt koguduse korda ja ametnikkude kohuseid. Seda traktaati tuleb lugeda juhtnõuride saamiseks.

Rasked ja erakorralised ajad nõuawad meilt ka tublimaid ametikke, kes jaksajid kogudust kõigis jumalakartujes juhtida kõrgemale waimulikule elule ja agarale tööle Issanda wiinamäel. Andku Sumal meile seda armu 1934. aastaks!

Ülewaade Iõikustänutööst.

Ühikite aeg enne 9. septembrit jütitas Iõikustänutöö lõnum- ja üleskutse kogudustes üle terve Gestiimaa asuwate õde-wendade missjoniwaimu. Lõkfelelõõnud waimustustuli lewis wõimsasti. Kõik ruttasid kuulutama häid lõnumeid ja koguma Iõikustänuandeid; ei neid juutnud takistada majandusline kriis, rahapuudus, isiklik kiire töö, pikad teekonnad, wastupanu ega pimeduse wõimud ise. Wõeti lehed, käidi läbi lähemad ja kaugemad piirkonnad — tõde külwati igalepoole.

Wiijuguse waimustusega algas Iõikustänutöö ja näitas alul õige head edu, nii et Gesti seisis unioonis teiste liitude seas kolm nädalat esimesel kohal. Kuid järsku tuli tööle takistus — lehed lõppesid otja! Triikiti küll ruttu urji, kuid jeeläbi teffinud pidurdus jättis oma mõju. Soogus ja kuhin waihusid... nende asemele astus aga piijumus. Neglases kuid kindlas tempos weeres Iõikustänu wanber kõikide kaasatõmbamisel kuni 12 nädalat. See on wast esmakordsest Gestis nii pikk Iõikustänutööaeg. Tänu aga Sumalale, kes meile on andnud wastupidawust ja kindlust; niidid

oleme jõudnud pea oma eesmärgile, ja kui neid ridasid loete, on see wiist juba käes.

Niidid 12 nädalase, tööaja möödudes on käesolewate aruannete põhjal (mitmed aruanded puuduwad) meil liidu eesmärgist saawutatud 98%. Usume, kui kõik oma rahad ja aruanded on saanud, on ka eesmärk käes. Suuri lehti (rohelistes ühes) on sellel wõidurkäigul lewitatud umbes 19.166 ekf. Aruannete põhjal on tööst oja wõtnud 1316 liiget. Möödunud Iõikustänutöös seisab kogudustest ja gruppidest esimesel kohal Tapa kogudus, seal tuleb keskmiselt liikmele Nr. 8,77. Teisel kohal on Pärnu — liikmele Nr. 7,45; kolmandal kohal seisab Tallinn I — liikmele Nr. 6,77; neljanda koha wõtab Noela grupp, seal tuleb liikmele Nr. 6,70. Meile järgnewad mitmed teised kogudused ja grupid, kellel on wõrdlemisi juur saawutus.

Tähelepanu wäärib Tartu kogudus. Suure kogudusena on nad hea eduga töötanud ja oma eesmärgi tublisti ületanud. Selleks on kaasa aidanud seal filmapaistew ühemeeliline töö, hea organiseerimine ja aruandmine. Siiglasjamme tegi ka Tartu noorte osakond. Juhtide ettemõttel ja organiseerimisel saawutajid noored esimese nädalaga 83% oma koguduselt määratud eesmärgist. Seal nõuti oma oja tegemist igalt noorte osakonna liikmelt.

Mitmed grupid, nende hulgas mõned üsna noored, on näidanud Iõikustänutöös erilist tahet ja osawõttu. Nii on Wirumaal edukalt töötanud Noela, Määri ja Wihula grupp, Sarjumaal Alawere jne.

Me teame, et kõik kogudused ja grupid, kõik õde-wennad ja noored on tööst oja wõtnud. Me ei jaa neid kõiki siin nimejärele nimetada, aga me ütleme kõigile neile oma südamlõkuma tänu nende rästawa töö eest. Ei ole tähtis, et inimene igat tegu ja tagajärge näeb ja seda üles kuulutab, jekt me töötame Sumalale ja Tema näeb iga wäiksemagi töö, ennastjalgawuse ja ohwrimeelsuse ning tajub awalikult. Kui me ka oleme töötanud ja inimesed pole meie tööd õieti mõistnud ega hindanud, kui nad pole jugugi aru saanud meie piidumisel ja tahtlikkusest, siis olgem rõõmsad, meie Laewane Issa näeb kõik ja tajub igaihele tema töö järele.

Täname kõiki liikmeid, kaasaaitajaid ja annetajaid Iõikustänutöö eest; täname ja kiidame ühiselt Sumalat Tema imelise abi eest.

M. Sabraf.

Wäljaandja: „S. P. Ud w. R. Gesti Liit“ Tellimised kui ka rahasaadetised saata Mary Saks'ale Merepuiestee 14-a Tallinnas. Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub, Merepuiestee 14-a, Tallinnas.

Ärskit number 10 senti.